

Staburagā ieviesis cenrādi

Foto - E. Gabranovs

Sensacionāls paziņojums. Dome un Krapaču Ļuce nešaubās, ka Staburagā nākamgad stāties spēkā jaunais piedāvāto pakalpojumu cenrādis. Bez maksas būšot tikai mazmājiņas bez ērtībām apmeklējums ar nosacījumu, ja nestāv rindā. “Viens eiro, ja rindā,” strikti uzsvēra Ļuce.

Edgars Gabranovs

Aizvadītās nedēļas nogalē Krišjāņu Staburagā amatiereteātru pašdarbnieki, vietējie ļaudis un ciemiņi tirgojās, dižojās un kaulējās, kā arī netiešā un tiešā nozīmē spēlēja teātri. Tautas nama vadītāja Inese Kalniņa kopā ar Krapaču Ļuci pavēstīja par jaunizstrādāto Staburaga cenrādi, kas, viņuprāt, varētu spēkā stāties nākamgad.

Bērzpils dramatiskā kolektīva “Jandāls” vadītāja Lolita Kokoreviča, spriežot, vai skatītāji kļūst kūtrāki, atzina, ka pati kūtrāka kļuvusi pēc kovida: “Iemācījāties sēdēt mājās un sēžam joprojām. Ir jāsaņem! Nav īpašas receptes, kā kļūt aktīvākiem.” Lolitai piekrit Tilžas amatiereteātra “Spogulis” vadītāja Inese Daukste: “Cilvēkiem ir vairāk pieejami profesionālās kultūras pasākumi, tādēļ amatiermākslas baudītāju loks ir sarucis. Varbūt derētu padomāt par kvalitatīviem kultūras piedāvājumiem un priekšnesumiem: saturu, oriģinalitāti, ētiku. Jokus taču var izstāstīt un izspēlēt smalki, ar gaumi un ironiju. Tā sērga, kas amatiereteātros izplatījusies, atdarinot un tulkojot komēdiju šovus, ir briesmīga. Labāk ņemt un izspēlēt

dažādus atgadījumus no pašu dzīves.” Gaigalavas amatiereteātra “Apinis” vadītāja Valentīna Deksnē ir pārliecināta, ka tie, kuri ir aktīvi, tādi vienmēr arī paliks: “Ja runājam par teātri, tad valdzina tā maģija. Ir bijuši gadījumi, kad labus aktierus ievilinām ar pašu mazumiņu, sākotnēji lūdzot uz skatuves tikai pastāvēt. Pastāv, pastāv un pēc tam jau sāk runāt nelielus tekstiņus līdz pat poēmai.”

Liels bija klātesošo izbrīns, kad pasākuma “Meža terapija” vadītāja Dome un Krapaču Ļuce nolasīja lēmumprojektu par atpūtas vietas “Staburags” maksas pakalpojumu ieviešanu jau nākamgad. “Šurp brauciet ar bieziem makiem,” viņas brīdināja. Piemēram, pastaiga pa sausām sūnām izmaksās 3 eiro. Bet, ja būs vēlme izbaudīt slapjas sūnas, jāreķinās ar 4 eiro, jo apsaimniekotājiem taču lietus vēl jāpasūta. Ja klāt vēl būs čiekuri, tad 5 eiro, jo saimniekiem priedes jāpakrata. Tāpat gudrās dāmas zināja teikt, ka katrs kukaiņa kodiens maksās 50 centus, tā teikt, ļoti demokrātiska samaksa. Viens no ekskluzīvākajiem piedāvātajiem pakalpojumiem, šķiet, būs kāju sildīšana laču sarūpētā sūdu čupā: aukstos mēšos – 5, bet siltos – 50 eiro.

* Turpinājums 3.lpp.

Nākamajā
Padugumā

● **Ātrie randiņi**
“Limonāde ar politiķiem”

● **“Upītes uobeļduorzs”**
Vecākais latgaliešu mūzikas un dzejas festivāls

Vienojas par rīcības plānu

17.septembrī viedās administrācijas un reģionālās attīstības ministres Ingas Bērziņas vadībā notika Austrumu pierobežas sociālekonomiskās attīstības un drošības stiprināšanas tematiskās komitejas trešā sanāksme. Plāns piedāvā nodrošināt vismaz 8 pieejamības jeb izņēmuma skolas, kā arī izveidot Kadetu vidusskolu un apmācīt vismaz 200 jauniešus Militārā pamatkursa pirmajā līmenī. Veselības aprūpes jomā plānots stiprināt slimnīcu neatliekamās medicīnas un pacientu uzņemšanas nodaļas darbu, papildus izveidojot aprūpes atbalsta personu darbavietas. Tāpat plānots ieguldīt publiskās ārtelpas attīstībā un 143 sociālo mājokļu izveidē.

Aicina svinēt dabu

20. un 21.septembrī Lielā talka aicina iedzīvotājus svinēt dabu, piedaloties Pasaules talkā un atzīmējot savas aktivitātes www.talkas.lv

Īsziņas

SVINAM DABU kartē.

Iedegs ugunsroku

22.septembrī plkst. 22.00 Viļakas brīvdabas estrādes zaļajā piekalnītē ikviens interesents aicināts piedalīties uz Baltu vienības uģuņu sasaukšanos, kuras laikā varēs ieklausīties vēsturiskā stāstā, sirdsbalsi un sadziedāties.

Iejūties prezidenta statusā

Gatavojoties Latvijas Republikas proklamēšanas 106. gadadienai, vispārīgglītojošo, speciālo un profesionālo izglītības iestāžu 5.–12.klašu skolēni aicināti piedalīties konkursā – iztēloties sevi Valsts prezidenta amatā un sagatavot 18.novembra svētku uzrunu. Darbus jāiesniedz līdz 14.oktobrim (ieskaitot).

* Sākums 1.lpp.

Kas patik ciemiņiem? Kristīne Zviedre no Ropažu novada Muceniekiem atklāja, ka Staburagā ir pirmo reizi dzīvē: "Šurp atvilināja mūsu kaimiņi, kuri dzīvo blakus, kurus iepazīnām maijā. Raivis Kalniņš ir krišjānietis, kā lai neatbrauc ciemos? Braucām, braucām, pat trīs stundas braucām." Lūgta atklāt, kā Krišjāņu pusē jūtas bērni Daniels un Alise, Kristīne atzina, ka ļoti labi, jo viņi ir pieraduši pie lauku vides, kaut arī dzīvo Pierīgā: "Bērniem ļoti patika iespēja pavizināties ar Raivja tēta traktoru. Kādus iespaidus vēlamies gūt? Pasākumi, kas notiek ārpus Rīgas, vienmēr ir mīļāki un sirsnīgāki. Cilvēki viens otru pazīst. Latgaliešu valodu, ja ļoti, ļoti ieklausās, var saprast. Man patik latgalieši!"

Vai slimas? Bērzpils dramatiskā kolektīva "Jandāls" vadītāja Lolita Kokoreviča jokoja, ka skečs, ko rādīs Staburagā, ir ļoti aktuāls. Un patiesi, stāsts "Negadījums mežā" raisīja skatītāju smaidus. "Mēs neesam vienīgās, kurām kaut kas atgadās," piebilda Lolita. Tāpat vadītāja, raksturojot kolektīva dāmas, jokoja, ka pašdarbnieces ir slimas: "Kā nu ne, ja viņas dzied, dejo – nav nepieciešams ne burkāns, ne pātāga." Foto no kreisās: Zigrīda Kubaka, Aivita Rakstiņa, Biruta Bogdane, Lolita Kokoreviča, Iveta Raciborska.

Piedāvā kovida dzērienu. Tilženieši lepojās, ka atklājuši speciālu, turklāt ļoti efektīvu kovida poti. "Ir iemesls pāākstīties," secināja Inese Daukste.

Ari mežā mēdz būt tirdziņi. Krišjāņu bibliotēkas vadītāja Daiga Zelča smēja, ka ne tikai Balvos ir lauku labumu tirdziņš. Viņa klātesošajiem piedāvāja divu veidu ķirbju cepumus, ievārijumus, plūmju želeju, mājās gatavotu sieru, marinētus sīpolus ar burkāniem un papriku. Viss – par vienu eiro!"

Apinis, kas vijas un uz augšu tiecas. Gaigalavas amatieretāra "Apinis" vadītāja Valentīna Deksnē žurnālistu bargi brīdināja, ka kolektīva nosaukumā burtam "ī" ir garumzīme: "Mums ir laba sadarbība, kaut gan Staburagā esam pirmo reizi. Sadraudzības pasākumi bagātina."

Ar ko indēja? Pavārite Lilita Martuzāne jokoja, ka zupas sastāvdaļās ir meža velšu labumi un nelabumi: "Krišjāņu ļaudis ir darbīgi, čakli un strādīgi. Labas zupas tapšanai nepieciešama mīlestība. Un – jo deva lielāka, jo gardāk!"

Pilda ūdens sildītāja funkciju. Jānis Kalniņš, kamēr neieradās topošās zupas meistare, vārija ūdeni. Domīgi spriežot, kas šajā procesā ir pats būtiskākais, Jānis profesionāli atklāja, ka ne ūdens, ne malka, bet katls. Nopietni runājot, viņš visiem vēlēja jauki pavadīt laiku: "Kādi ir krišjānieši? Cīši saliedēti, neesam ne lepni, ne spītīgi!"

Krišjāņos vienmēr ir forši. Par to ir pārliecināta Lazdukalna amatiereteātra "Zibšņi" vadītāja Arnita Rakstiņa (foto – vidū). Viņa priecējās par iespēju pabūt mežā: "Daba dzied!" Arnita čangāļiem un viesiem vēlēja noķert pa vienai brieža utij, kas nedaudz atsūc asinis. "Asinis ir jāziedo..., kaut vai utīm," piebilda vadītāja.

Atklāj noslēpumus. Dominiks Gutāns no Tilžas pastāstīja, ka mūspusē zivis vislabāk ķeroties Svātūnes ezerā: "Kas ir labs makšķernieks? Tāds, kuram ir liela pacietība. Zivis ķeru vai nu uz kukurūzas, vai nu uz sliekas. Mans sapņu loms ir liela līdaka!"

ĀāBoliši! Sanita Kalniņa no Ādažiem nepiekrita kaimiņbērna atklāsmei, ka tirgojoties sivēna vietā dabūjusi kabaci: "Zinu, ka maisā atrodas labi audzināts sivēns. Ko mēs piedāvājam? Ādažu ābolus, kas ir sulīgi, saldi un bagāti ar mīlestības devu. Pērciet, Latgalē šogad ābolu gandrīz vai nav. Mūsu āāBoliši ir vislabākie."

Sācies jauns mācību un darba cēliens

Pārdomas, ar kādām atnācis septembris...

Septembris ir pirmais rudens mēnesis. Dabā uzmanību piesaista koku un krūmu dzeltējošās lapas, asteres, dālijas un gladiolas mazdārziņos un sveicēju rokās. Jā, ir atsācies arī jaunais mācību gads. Lai gan šogad septembris vēl priecēja ar vasarīgi siltu un dažās dienās pat karstu laiku, tomēr vakari un nakts jau ir rudenīgi dzestras. Daba gatavojas miera periodam, bet vairumam cilvēku ir atsācies aktīvais posms, jo atvaļinājumi beigušies un sākušās skolas gaitas.

Kā aizvadīta vasara, ar kādām domām un sajūtām pienācis kārtējais septembris, jautājām vairākām jauniešiem, kuras aktīvi piedalās skolas sabiedriskajā dzīvē, ir sava novada vai pagasta tēla popularizētājas, dažas pat čakli strādājušas mūsu laikrakstā "Vaduguns".

MEGIJA KRIVIŠA, 2.kursa Komunikācijas zinātnes studente Latvijas Universitātē, Sociālo zinātņu fakultātē: – Ja godīgi, nemaz nepamanīju, pa kuru laiku septembris piekļuvis pie durvīm. Vasaras mēneši bija piepildīti. Paguvu atpūsties un arī pastrādāt Ziemeļlatgales laikrakstā "Vaduguns", kur varēju pielietot esošās zināšanas, pilnveidoties un gūt pieredzi. Tomēr jāatzīst, ka, neskatoties uz to, cik vasaras mēneši bija patīkami, nedaudz gribējās atgriezties universitātē. Arī šogad sajūtas bija citādākas – vairs nebija satraukuma, kāds tas bija, uzsākot mācības pirmajā kursā. Šobrīd varu lūkoties uz pirmkursniekiem un vērot, kāda neziņa valda viņu starpā. Otrā kursa sākumu gaidīju, jo beidzot sadalījāties novirzienos – mediju studijas un biznesa komunikācija. Jāteic, ka topošo žurnālistu nebūs visai daudz, taču esmu priecīga par savu izvēlēto virzienu – mediju studijas, žurnālistika. Divi lekciju pasniedzēji vaicāja, vai ir bijusi kāda pieredze žurnālistikā. No aptuveni 30 kursabiedriem tikai divi studenti teica, ka esot bijusi pieredze. Arī es tā varēju apgalvot, par ko biju sajūsmināta. Protams, viņi vēlējās zināt, kurā medijā esmu strādājusi, un ar prieku viņiem atteicu, – Ziemeļlatgales laikrakstā "Vaduguns". Pēc tam mani pārņēma mazliet divējādas sajūtas, vai viņi vispār zina šo laikrakstu, bet pēc reakcijas sapratu, ka laikam tomēr ir dzirdējuši. Augusta beigās atsākās mēģinājumi Tautas pūtēju orķestrī "Balvi", par kuriem biju gan priecīga, gan arī nedaudz skumīga, jo sapratu, ka tik bieži vairs nevarēšu būt Balvos. Taču mierināju sevi ar domu, ka ikdienā nepalikšu bez mūzikas, jo arī Rīgā spēlēju pūtēju orķestrī. Saksafona spēlēšana ir neatņemama manas dzīves sastāvdaļa, tāpēc otrdienu vakarus pavadu LUPO (Latvijas Universitātes pūtēju orķestrī) un, ja lekciju grafiks ir izdevīgs, reizēm arī ceturtdienu vakaros pagūstu uz mēģinājumiem Balvos, kur mani vienmēr sagaida ar smaidu un prieku. Jāsaka gan, ka kalendāra datumu jau mazliet piepildās ar dažādiem braucieniem, pasākumiem un koncertiem, kuros ir jāspēlē un jāuzstājas. Šis mācību gads visnotaļ nebūs garlaicīgs, – kā jau allaž. It kā rutīna valda jau visā ierastajā, tomēr tāpat katrā semestrī notiek kaut kas jauns un nebijis. Mēdz teikt, ka pēc vasaras vienmēr nāk drūmais un tumšais laiks, tāpēc galvenais – saglabāt gaišas domas un pozitīvu noskaņojumu, lai ikdienas gaitas būtu vieglākas!

ELĪZA PUŽULE, Viļakas vidusskolas 9.klases audzēkne: – Septembris sagaidīju ar nelielu satraukumu, jo 9.klases gaitas uzsāku jaunā skolā – Viļakas vidusskolā. Katru pēdējo augusta dienu domāju, kāda būs mana jaunā klase, skolabiedri un skolotāji, bet pašāvakos uz Dievu un zināju, ka ar Dievpalīgu viss būs kārtībā.

Pirmā skolas diena bija ļoti jauka, – skolā bija svinīgais pasākums, pēc tam – klases stunda. Jaunie klasesbiedri bija ļoti draudzīgi, un visu klasi es jau pazinu personīgi, tāpēc problēmu nebija. Skolotājus arī visus pazīstu, – viņi vienmēr ir ļoti jauki un atsaucīgi.

Šis mācību gads man ir ļoti īpašs, jo šogad es arī absolvēšu mūzikas skolu, kurā apgūstu akordeonu. Septembris visbiežāk mēs atkarojam vecos vingrinājumus un izvēlamies repertuāru, kuru spēlēsim. Man ļoti patīk mācīties mūzikas skolā, jo tur strādā pati labākā akordeona skolotāja Inita Raginska, ar kuru var ne tikai mācīties gammās un etīdes, bet arī *gāzt muzikālos kalnus*.

Septembris ir iesācies ļoti pozitīvi, – katru dienu uz skolu braucu ar smaidu un prieku sirdī! Izturību arī visiem pārējiem skolēniem, skolotājiem, studentiem un skolu darbiniekiem!

SANIJA SKALOVA, Balvu Valsts ģimnāzijas 12.klases audzēkne: – Sagaidot septembri, manas domas bija diezgan jucekliņas. Iestāšanās 12. klasē ir nozīmīgs solis, un jūtu nelielu uztraukumu, jo šis gads ir pēdējais skolā. Vienlaikus ir liela neziņa par jauno vērtēšanas kārtību. Tā ir mainījies un vēl nav skaidrs, kā tas ietekmēs mācību gala rezultātus. Man ir arī jāapgūst padziļinātie kursi, kas prasa daudz vairāk darba un uzmanības. Neskatoties uz to, jūtos priecīga, jo beidzot satikšu savus draugus un mēs varēsim dalīties iespaidos par vasaru. Arī atgriešanās skolas režīmā dod zināmu stabilitāti ikdienā, jo skolas dienu ritms palīdz labāk plānot laiku. Tajā pašā laikā mani uztrauc, vai spēšu labi tikt galā ar visām jaunajām prasībām un eksāmeņiem, kas tuvojas. 12.klase nozīmē lielāku atbildību, un tas rada zināmu spriedzi. Tomēr cenšos skatīties uz priekšu ar optimismu un koncentrēties uz pozitīvajām lietām. Redzēt savus draugus un skolotājus pēc vasaras ir patīkami, tas palīdz atgūt motivāciju. Šo mācību gadu uzsāku arī ar nelielu baiju sajūtu par nākotni, jo man vēl nav pilnīgi skaidrs, kādu ceļu izvēlēties tālāk. Ir daudz iespēju, bet neziņa par to, vai pieņemšu pareizo lēmumu, rada satraukumu. Baidos, ka varētu izvēlēties nepareizu studiju virzienu vai profesiju, kas ilgtermiņā nesniegs gandarījumu. Kaut arī es jūtu zināmu satraukumu par to, ka priekšā ir izaicinošs mācību gads, zinu, ka ar draugu un ģimenes atbalstu spēšu tikt galā.

Aktuāli

Esi aktīvs un piedalies konkursā "Radošais intelektuālis"!

Latvijas skolēniem jau sesto gadu pēc kārtas ir iespēja parādīt savu radošumu un sacensties par vērtīgām balvām Patentu valdes organizētajā un nu jau par tradīciju kļuvušajā konkursā "Radošais intelektuālis".

Skolēni tiek aicināti izveidot divus radošus uzdevumus par intelektuālā īpašuma tematiku, pievienojot arī uzdevumiem atbildes, ja tādas ir paredzētas. Uzdevumus sastādot, jāizmanto dažādi uzdevumu veidi (erudīcijas uzdevumus, spēles, kas var būt veidotas gan kā kolāžas, radoši darbi, gan kā multimedijāli un interaktīvi risinājumi), kas būtu aktuāli darbu radītāju vienaudžiem. Konkursa darbu virstēma – "Oriģinalitāte" (kas nozīmē, ka konkursam iesniegtajos darbos radošā veidā jāatspoguļo atslēgas vārds 'oriģinalitāte', to sasaistot ar intelektuālā īpašuma tematiku).

Skolēni uzdevumus veido atbilstoši savai vecuma grupai: 5.- 8. klase un 9.-12. klase. Konkursā dalībnieki piedalās komandās: divu vai trīs skolēnu sastāvā un skolotājs. Komandā var būt skolēni no dažādām Latvijas izglītības iestādēm. Uzdevumus var veidot dažādos formātos. Darbu iesniegšana – līdz 21.oktobrim. Laureātu apbalvošana 2024.gada 27.novembrī (Rīgā). Konkursa nolikumu meklējiet adresē: <https://www.lrpv.gov.lv/lv/media/6774/download?attachment>

Konkursā visas komandas saņems pateicības rakstus, bet godalgoto vietu ieguvēji – diplomus un balvas (dāvanu kartes, planšetdatorus, momentfoto kameras, viedpulksteņus, bezvadu skandas).

* Turpinājums 5.lpp.

* Sākums 4.lpp.

Sācies jauns mācību un darba cēliens

SIGITA ŠTEKELE, Baltinavas vidusskolas 8.klases audzēkne: – Ir nedaudz skumji, ka vasara beigusies, bet tajā pašā mirklī esmu priecīga, jo atgriežas skolas dzīve un tās izaicinājumi. Varu atkal satikt savus draugus, klasesbiedrus, skolotājas. Šogad uzsāku mācīties 8.klasē, un klāt nāca divi jauni priekšmeti, par ko esmu gandarīta, jo uzzināšu ko jaunu, bet esmu arī nedaudz uztraukusies, vai tikšu ar visu galā. Septembris ir laiks, kad pārskatīt savus mērķus un plānus. Sākoties skolai, ar prieku sirdī saprotu, ka beidzot varēšu atsākt piedalīties ārpusstundu sporta treniņos un citās sporta aktivitātēs. Šis mēnesis nebūs viegls, jo jūtu, ka būs jāpieliek vairāk pūļu, lai sasniegtu savus mērķus. Septembris ir laiks, kad atsākas politiskie notikumi, par ko, protams, interesējos – sekoju līdzī jaunumiem un politiķu debatēm televīzijā. Kopumā šis mēnesis man atnesa jaunu dinamiku un enerģiju, tāpēc ceru, ka tas iedvesmos mani būt vēl produktīvākai un radošākai. Šis ir brīdis starp vasaru un ziemu, un ceru, ka tas būs pilns pozitīvām pārmaiņām un jauniem sākumiem. Lai visiem veicas jaunajā mācību gadā!

AMANDA BUKLOVSKA, studē LU Izglītības zinātņu un psiholoģijas fakultātē par skolotāju: – Vasara paskrēja vēja spārnēm. Absolvēju Rekas vidusskolu, iestājos augstskolā, mēnesi strādāju Ziemeļlatgales laikrakstā “Vaduguns” par reportieri, iepazinu daudz jaunu cilvēku, pavadīju laiku ar mīļajiem, piedalījos dažādos pasākumos, bet nu jau ir klāt septembris – mācību gada sākums, kas iezīmē nopietnu un atbildīgu darbu. Zināju, ka tas izvērtīsies citādāks nekā parasti. Protams, došanās uz Rīgu, adaptācija jaunā vidē, citi cilvēki, neskaitāmas iespējas – tas viss ir lieliski, bet, pirms devos studēt, vēlējos mācību gada sākuma pirmo dienu pavadīt savā mīļajā skolā – Rekas vidusskolā. Iespēja tur būt un vadīt pasākumu deva neizmērojamu enerģijas daudzumu jaunam startam. Es nezināju, kā būs un ko man gaidīt, braucot uz Rīgu, bet viens gan bija skaidrs, – jāatceras, ka viss jā dara ar mēru, neaizmirstot par savu labsajūtu.

Studiju programmas izvēle man bija sarežģīts process, tomēr izvēlējos kļūt par skolotāju. Bērni ir tie, kuri pienāks klāt, kad sāpēs sirds, viņi ir tie, kuri liks aizmirst ikdienas rūpes un ļaus izsmieties no sirds, viņi ir tie, kuri teiks patiesību un dāvās mīlestību, ja vien pats būs spējīgs to dāvat viņiem.

Rudens... Nāk aukstums, tuvojas lietavu sezona, dienas kļūst īsākas un rīti – dzestāki, un kaut kur tam visam pa vidu es rodu savu komfortu, lai arī iekšēji valda mazliet savāda sajūta – nostalgija. Septembris vienmēr iezīmē kaut ko jaunu, šoreiz jaunu dzīves nodaļu. Daudzi teiks, ka tieši janvāris ir pārmaiņu laiks, jaunas dzīves sākums, taču man tas drīzāk ir septembris. Grūti vērtēt šī brīža sajūtas, jo pagaidām vēl nevar just visu emociju spektru. Protams, tam visam līdzī nāk skumjas un ilgas, jo viss, kas bijis celts gadiem, tagad ir jāatstāj savā dzimtajā pusē, līdzī ņemot tikai gūtās zināšanas un spēcīgu garu. Ir nepieciešams daudz spēka, lai izdzīvotu šo posmu, tāpēc lietderīgi pavadīta vasara tam noteikti nāk par labu. Galvenais ir rast savu miera ostu šajā skrējienā piepildītajā dzīvē, jo savu mieru būs spējīgs saglabāt un nosargāt tikai pats. Nekad nevar zināt, kādi notikumi ar mums notiks tuvākajā nākotnē, tāpēc ir svarīgi cienīt, palīdzēt, atbalstīt un mīlēt savus līdzcilvēkus un, protams, arī sevi.

Tagad vien citīgi jāstrādā, tiecoties piepildīt mazākus un lielākus dzīves sapņus. Vasara ir aizvadīta, sācies jauns darba cēliens katram no mums – vai tā ir skola, vai tas ir darbs pēc atvaļinājuma, varbūt kādam tieši atpūta, kādam sevis pilnveidošanas process, kādam – mājsaimniecības darbi, – katrs mēs izjūtam to pa savam, bet ne mazāk svarīgi. Lai katram no mums izdodas sasniegt savas ieceres ne tikai ķeksīša pēc vai tāpēc, ka kādam citam tā tik, bet jēgpilnas un jaudīgas personīgās izaugsmes dēļ!

SIGITA KEIŠA, Alfrēda Kalniņa Cēsu Mūzikas vidusskolas audzēkne:

– Esmu 18-gadīga radoša un muzikāla jauniene. Uzaugu Balvos, bet nu jau trešo gadu mācos Alfrēda Kalniņa Cēsu Mūzikas vidusskolā. Atgriežoties skolā pēc vasaras, jutos patiesi atpūtusies un gatava jaunam, darbīgam mācību gadam. Lai cik ļoti man patiktu vasara, atzišos, ka skolu gaidīju. Esmu laimīga atgriezties Cēsīs. Tomēr, runājot par vasaru, man tā asociējās ar labi pavadītu laiku kopā ar ģimeni un draugiem, atpūtu no ikdienas stresa un tajā pašā laikā – arī darbu. Protams, vasarā ķēru katru momentu, lai pasildītos saulītē un pavadītu laiku ar saviem mīļajiem, tomēr

nevarēja aizmirst arī par skolu. Jā, baudot vasaru, ik dienu veltīju vismaz stundiņu laika mācībām. Bieži bija grūti saņemties, taču zinu, ka, nonākot pie rezultāta, būšu ļoti gandarīta un lepna par sevi. Smagais darbs atmaksājas. Šobrīd attīstu sevi un mēģinu piepildīt bērnības sapni – kļūt par operdziedātāju. Tas nenoliedzami ir grūtāk, nekā biju iedomājusies, bet tas, kas *velk* mani uz priekšu, ir atbalstošie skolotāji, draugi, mana ģimene un radi. Novēlu arī katram tiekties uz savu mērķi un darīt visu iespējamo tā īstenošanā. Protams, ir savas lejas un grūtie posmi, bet, ja nebūtu leju, nebūtu arī kalnu, kuros kāpt. Tāpēc neatkarīgi no tā – laba vai slikta, bet katra pieredze, ko saņemam, ir pieredze. Esmu laimīga par katru piedāvājumu koncertam, pasākumu vadišanai u.tml. Tomēr nevar aizmirst par sevi. Bieži ikdienas steigā neveltām laiku sev. Mēģinu atrast dienā vismaz 20 minūtes laiku, lai *atslēgtos* no ekrāniem, sociālajām lietotnēm un apkopotu savas domas un savus turpmākos mērķus. Nospraud savu mērķi, vienlaig – cik traks vai banāls tas šķitīs, neskaties ne pa labi, ne pa kreisi un ej tā virzienā!

MARIJA LEINA, bijusi balveniete, šobrīd dzīvo Francijā:

– Ikdienā es strādāju. Tā kā mans atvaļinājums ir augustā, atbraucu uz Latviju un ciemojos pie omes Naudaskalnā. Pie manis ciemos atbrauca arī draudzenes, kuras sen nebiju satikusi. Bija tik neizsakāmi patīkami apskatīt un vēlreiz pārcilāt mīļās bērnības mantas, fotografēties dzimtajā vietā un atcerēties visu, kas ar to saistās.

Te, Naudaskalnā, svinējām arī manas mammas dzimšanas dienu. Kopā bijām gandrīz visa ģimene (tētis diemžēl nevarēja tikt no darba), un šī sajūta – būt kopā – bija laba. Mammas draudzenes bija noorganizējušas pārsteigumus, un tas bija forši! Agrāk mēs – mamma, tētis, brālis un es – visi kopā braucām kur braucām, bet tagad brālis studē, mamma aizņemta – darbojas pie dažādiem projektiem, tētis ļoti daudz strādā, es arī strādāju, tāpēc ir grūti atrast laiku, lai visi varētu būt kopā. Šovasar tas izdevās pašas augusta beigās, – mēs aizbraucām uz Alpiem, uz Les Deux Alpes ciematīņu, kas atrodas 1650 – 1800 metrus virs jūras līmeņa. Kalnos augšā braucām ar vagoniņiem, bet lejā kāpām kājām. Tas bija vairākas stundas, un es kalnu pļāvās dziedāju, ko, starp citu, ikdienā daru bieži. Tā kā mana mīļākā filma ir “Mūzikas skaņas”, arī mans sapnis ir nokļūt Zalcburgā, kur atrodas šīs filmas muzejs, bet šoreiz Alpu pļāvā dziedāju “Edelweiss” un “Do-re-mi”, un bija ļoti, ļoti labi. Un labi bija arī, ka mēs – ģimene – bijām visi kopā un ne reizi nesastrīdējāmies.”

Sagatavoja S.Gugāne, foto – no personīgā arhīva

Lasītāji jautā

Kad uzstādīs apgaismojumu?

“Kad un vai vispār plānots uzstādīt apgaismojumu tajā apvedceļa posmā Balvos, kas sākas no pagrieziena uz Skolas ielu, virzienā uz Rozu kapsētu (attēlā). Tur pārvietojas diezgan daudz kājāmgājēju un vienlaikus brauc arī automašīnas, kas diennakts tumšajā laikā šo ceļa posmu padara bīstamu. Vai gaidīsim, kamēr notiks nelaime?” jautā lasītājs.

Laikraksts “Vaduguns” sazinājās ar Balvu apvienības pārvaldi, kas piekrit, ka apgaismojuma uzstādīšana minētajā apvedceļa posmā ir nepieciešama, īpaši ņemot vērā gājēju un riteņbraucēju intensīvo kustību šajā teritorijā. Tomēr, kā paskaidroja pārvaldē, šī gada budžetā līdzekļi apgaismojuma ierīkošanai šajā ceļa posmā nav paredzēti, tādēļ darbi šogad netiks veikti. Un kā ar nākamā gada budžetu? “Šobrīd tiek plānots arī Balvu apvienības pārvaldes nākamā gada budžets. Bet, ņemot vērā pašreizējo finansiālo situāciju, grūti precīzi pateikt, vai finansējums apgaismojuma uzstādīšanai būs pieejams. Atvainojamies iedzīvotājiem par sagādātajām neērtībām un pateicamies par izrādīto izpratni.”

Foto - A. Ločmelis

Kāpēc dažkārt dienā deg ielu apgaismojums?

Ik pa laikam var novērot, ka Balvu pilsētā gaišā dienas laikā deg ielu apgaismojums. Kāpēc tā?

Balvu pilsētas pārvalde skaidro: “Pirmkārt, vairākās Balvu pilsētas ielās uzstādīta automatiskā gaismu ieslēgšanās un izslēgšanās funkcija. Proti, ielu apgaismojums ieslēdzas un izslēdzas, reaģējot uz gaismas/tumsas intensitāti. Otrkārt, tiek veikti ielu apgaismojuma remontdarbi. Lai pārbaudītu, kura ielas apgaismojuma laterna deg vai nedeg, tiek ieslēgtas visas

gaismas. Treškārt, ja Tev ir jautājumi, kāpēc kaut kur deg vai nedeg ielas apgaismojums, zvani uz tel.nr. 26162614 un noskaidro!

Sensoru ielu apgaismojumam var būt zināma aizkave, lai noteiktu kustību vai apkārtējā apgaismojuma līmeņa izmaiņas, kā rezultātā gaismas ieslēgšanās vai izslēgšanās var nedaudz kavēties. Tāpat sensori ne vienmēr var precīzi noteikt personu vai transportlīdzekļu klātbūtni, tādējādi radot nepareizus apgaismojuma apstākļus. Tas var radīt neērtības

gājējiem, velosipēdistiem vai vadītājiem, kuri paļaujas uz pastāvīgu un savlaicīgu apgaismojumu. Tomēr dažkārt sensorus var ietekmēt arī dažādi citi faktori, piemēram, laika apstākļi (stiprs lietus, sniegs, migla), šķēršļi (piemēram, lapotne, struktūras) vai citu gaismas avotu radīti traucējumi. Vēlreiz arī atgādinām, – lai rūpētos par iedzīvotāju drošību, pārvietojoties pilsētā dienas tumšajā laikā, šomēnes uz vairākām pilsētas ielām notiek ielu apgaismojuma remontdarbi.”

Re, kā!

Kas noticis ar auto?

Laikraksta “Vaduguns” lasītāji ievērojuši, ka Balvu pilsētā (preti pludmales volejbola laukumam, pie tilta) jau aptuveni mēnesi stāv “Volvo” markas automašīna. Iedzīvotāji interesējas, kas ar auto noticis un kādēļ tā īpašnieks to tur tik ilgstoši atstājis stāvēt?

Balvu novada pašvaldības policijas priekšniece RITA KRAVALE dara zināmu, ka šī automašīna bija iznomāta no uzņēmuma Rīgā. Atbraucot uz Balviem, transportlīdzeklis salūza un tas tika novietots attēlā redzamajā vietā. “Arī pašvaldības policijas darbinieki ievēroja, ka šī automašīna diezgan ilgstoši stāv, novietota ceļa malā. Sazinājāmies ar firmas īpašnieku, kurš informēja, ka automašīnai ar trali atbrauks pakāļ šo ceturtdien vai piektdien,” vakar sarunā ar laikraksta “Vaduguns” žurnālistu pastāstīja pašvaldības policijas priekšniece.

R.Kravale piebilst, ka gadījumos, ja automašīna ilgstoši novietota stāvēšanai atļautā vietā, tai ir derīga tehniskā apskate un transportlīdzeklis netraucē veikt uzkopšanas darbus, auto nav aizliegts stāvēt. Tā tas ir arī šajā konkrētajā gadījumā. Citādāk ir, ja automašīnai nav derīgas tehniskās apskates un transportlīdzeklis, piemēram, komunālā dienesta darbiniekiem traucē uzkopšanas darbus.

Foto - A. Ločmelis

Informē policija

Atgādinājums par ceļa došanu operatīvajiem transportlīdzekļiem

Sods – līdz 70 eiro!

No 3.septembra līdz 8.oktobrim visā Latvijā notiek Nacionālo bruņoto spēku (NBS) organizētās visaptverošās valsts aizsardzības mācības “Namejs 2024”, kurās piedalās ne tikai karavīri un zemessargi no visām NBS vienībām, bet arī sabiedroto bruņotajiem spēkiem.

Šajā sakarā ar paziņojumu nākusi klajā Valsts policija, ikvienam autovadītājam atgādinot par ceļa došanu operatīvajiem transportlīdzekļiem un minot konkrētu gadījumu: “No 6. līdz 8.septembrim Rēzeknes un Ludzas novados notika visaptverošās valsts aizsardzības mācības “Namejs 2024”, kurās piedalījās arī Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Ziemeļlatgales iecirkņa amatpersonas. Mācību laikā Valsts policijas amatpersonas pavadīja militārās tehnikas kolonnas no Rēzeknes novada teritorijas uz Ludzas novadu. 7.septembrī likumsargi uzsāka 14 administratīvā pārkāpuma procesus pēc Ceļu satiksmes likuma 63.panta 3.daļas par ceļa nedošanu

operatīvajam transportlīdzeklim noteiktajā kārtībā. **Par to likumā transportlīdzekļa vadītājam paredzēts naudas sods no 30 līdz 70 eiro.** Tādēļ vēršam iedzīvotāju uzmanību, ka Ministru kabineta noteikumu Nr.279 “Ceļu satiksmes noteikumi” 27.punkts paredz, – ja tuvojas operatīvais transportlīdzeklis ar iedegtu mirgojošu zilu un sarkanu bākguni un ieslēgtu speciālu skaņas signālu, citiem tajā pašā virzienā braucošo transportlīdzekļu vadītājiem un preti braucošo transportlīdzekļu vadītājiem (ja nav konstruktīvi izveidota ceļa elementa, kas atdala brauktuvi, piemēram, barjeras, sadalošās joslas) jādod tam ceļš, apturot transportlīdzekli pie ietves vai uz nomaies, vai, ja tā aizņemta, iespējami tuvāk brauktuves labajai malai. Savukārt transportlīdzekļu vadītājiem, kuri tuvojas krustojumam (ceļam) no cita virziena ceļiem, jāaptur transportlīdzeklis pirms šķērsojamās brauktuves. Uzsākt (turpināt) braukt drīkst tikai pēc tam, kad garām pabraucis transportlīdzeklis ar

iedegtu mirgojošu zilu bākguni, kas brauc aiz pavadāmā transportlīdzekļa (kolonnas),” skaidro Valsts policijas Sabiedrisko attiecību nodaļas vecākā speciāliste (Latgales reģiona pārvaldes jautājumos) Jūlija Jurāne.

Jāuzsver, ka ceļa došana operatīvajiem transportlīdzekļiem (ne tikai mācību laikā, bet arī jebkurā citā dienā) ir aktuāls jautājums arī ikvienam mūsdienu autovadītājam. Runājot konkrēti par militārajām mācībām, tās Balvu novadā notikušas un notiks arī turpmāk. Arī nupat, pārbaudot savas spējas veikt uzdevumus hibrīdkara apstākļos, visā Balvu novada teritorijā (tajā skaitā apdzīvotās vietās – Balvu pilsētā un Kupravā) sev uzticētos mācību uzdevumus pildīja Zemessardzes 31.kājnieku bataljons, kurā dienē arī zemessargi un karavīri no Balvu novada.

Dzejas dienas

Septembrim piestāv romantiskas notis

Latgales reģionālā pensionāru apvienība rikoja konkursu par tēmu "Sieviete – gaisma pasaulē", kurā piedalījās arī Balvu novada radošie cilvēki. Literāros darbus vērtēja žūrija un labākos apbalvoja. Septembris ir Dzejas mēnesis, tāpēc piedāvājam lasītājiem ielūkoties konkursam iesūtītajos darbos.

Rasma Zuša

Sievietei

Ja sievietes sēs puķes
Un bērņus izauklēs,
Zem saules mūžu mūžos
Šī zeme pastāvēs.
Ja kādreiz bezcerībā
Viss šķītīs pazaudēts,
Tad mātes šūpuļdziesma
Līdz sirdij aizskanēs.
Dzied sievietē un smaida,
Un tumšās ēnas gaist,
Un pavardā kvēl ogles,
Ikviens lai sasildās.
Ar labestību maigu
Var brūces sadziedēt,
Pret draudu spēku baigu
Var vieglāk pastāvēt.
Ceļ māju sievietē ar sirdi,
Neviens lai nenoposta to,
Jo radīt, mīlēt, sargāt
Ir viņas mūžīgs pienākums.

Lūcija Zariņa

Sieviete pasaulē...

Prātu Dievs sievietei, lūk, tādu ir devis,
Skaistumu vienmēr lai veido ap sevi,
Ar šarmu, ar maigumu apburot,
Lai tā vīrieša sirdi prot iekarot.
Un ģimenes pavardu sargājot,
Spēj to dižēnām uzvarām iedvesmot!

Ja vajag, tā vadīt un valdīt spēj,
Un viltību arī... kur vajag, tā sēj,
Bet cēlākais – jaunu dzīvību dot,
Un spārnus tam dod, lai lidot prot,
Lai jaunā paaudze spēcīga top!

Sievietes naivums, mīlums un grēks,
Izmisums, asaras, cēlums un spēks,
Tik ilgi uz zemes šis izturēs,
Cik ilgi vien pasaule pastāvēs!

Iveta Uršuļska

Vecmāmiņai

Cik skaists un bagāts mūžs ir nodzīvots!
Gan laimīgs laiks, gan skumju mirkļu
piedzīvots.
Katrs dzīves dzīpariņš, ko gaļu raksti
skaīta,
Tev pagājis ir daba solī raitā!

Tev apkārt bērni, mazbērni un kupla
radu saime –
Tas viss tavs dzīvesprieks un tava
dzīves laime.
Tu spēji visu skaisto dzīvē saglabāt –
Par to tev lielu paldies sakām, mīļā
vecāmāt!

Lai tavā kvēlā sirdi nezūd mīlestība,
Lai dzīves ceļā silda tava labestība!
Tavs dzīvesprieks, ko tava sirds tik gaiši
izstaro,
Kā rožu ziedi taviem gadiem līdz
izsmaržo!

Iveta Uršuļska

Mana mīļā māmuliņa

Manas mīļās māmuliņas šajā saulē nav,
Zemes māte aukstiem pirkstiem viņas
klēpi skauj.
Nedzied putni, nezied puķes, apkārt
viss ir kluss –
Mana mīļā māmuliņa mūža miegā
dus.

Savas rudzupuķu acis aizvērusi ciet –
Tikai saņņos tiekamies un runājam
mazliet.
Vienmēr skaista, saposusies viņa
pretim iet –
Vēlos es, lai māmuliņa projām
neazīt.

Pavasara ziedu smaržām piepildīts viss
ārs,
Krāšņos ziedos saplaucis mātes
ābeļdārzs.
Mātes klātbūtni es jūtu smaržīgajās
tulpēs,
Viņas vārdu ietērpju es ievu ziedu
kurpēs.

Māte mani mācījusi daudzus darbus
veikt –
Pacietību, izturību, neko nesasteigt.
Mātes dotā mīlestība ilgi sildīs vēl,
Man ir savas māmuliņas ļoti, ļoti žēl.

Atmiņas kā strauji putni cauri gadiem
trauc,
Mana sirds pēc māmuliņas ilgojas un
sauc.
Atnākšu ar cerīniedziediem es pie tevis,
māt –
Kaut es varētu ar tevi vēlreiz parunāt!

Iveta Uršuļska

Par sievietēm

Mēs visas sievietes kā skaistas rozes
esam.
Ir rožu skaistums neviltots un īsts.
Mēs savu būtību un sievišķību godam
nesam,
Lai mūsu skaistums vīru acīs nekad
nenovīst.

Mēs uzplaukstam un dzīves dārzā
skaīsti ziedam,
Un tas nekas, ka rožu ērkšķi reizēm asi
dur.
Mēs ļoti mīlētas un apbrīnotas tiekam,
Mums dzīves kuģis lielos viļņos stingri
jānotur!

Ar sievišķīgās enerģijas apveltīto spēku
Kā spožas zvaigznītes mēs nesam
gaismu tālāk pasaulē.
Lai neizdzīst mums latvju dzimtas
kurtais pavards,
Lai laime, mīlestība, saticība katrā
ģimenē!

Zinaida Logina

Kur dzīvo Mīlestība?

Ik rudeni kļūstu par zelta meklētāju zemē svešā. Ar mani flirtē aveņogas un vīrieši sveši savādā mēlē. Mākoņi no fjordiem reizēm aizvāko apvāršni. Kad atver, varavīksni dāvanā pasniedz. Kā mierinājumu brižos, kad aiz mēmas vientulības gribas sāpēs ar aukstajiem kalnu sniega ūdeņiem dalities. Un es peldu. Salst? Protams! Bet tas ir labāk kā toreiz. Toreiz, kad roka grābstījās gar tukšumu. Tukšumu, kad kā zibens apjausma nāca, – trūkst tava tuvuma. Tava spēka un pasniegtās rokas. Zinu jau zinu, ka mīlestība dzīvo manā kafijas krūzītē, no Gruzijas vestā, rožukronī no Medžugorjes, manā aifonā dārgā, stāstos un dzejā. Bet siltāka un mīļāka tā bij' tavā smaidā un sejā.

Skatos Debesis ik reizi, vai tie Himalaju kalni Indijā, Dubaijas debesskrāpis Burj Khalifa, Kanādas sniegotie kalni, Grieķijas jūras vai Balvu kļavas. Mēs taču zinām, ka augšā ir Saule, Mēness un Zvaigznes. Tās pašas, tās pašas Debesis mūs sargā. Un es čukstu tām vārdus, lai dod spēku un prātu nepazust mobilā internet' zirnekļa tīklā. Lai dod spēku caur bērzu birzīti, pār rugaini, kalnu un pļaviņu pārnākt mājās. Caur pasaules tuneļiem izbraukt. Jūrām pārplēdēt, pārlidot mājās. Lai varu peldēt sava ezera miglūdenī, aizbaidot pīles, sarunāties ar piparmētrām un āboliem sārziem... Un atkal atvērt tev vārtus. Piemirstot, ka arī divvientulība sāpēs. Zinot, ka, saņēmuši dzīves mācības, mēs vēlreiz dosimies katrs savu vienatni brīst. Katrs savās gara lidojumu trasēs. Taisnās, līdenās, dubļainās vai apledojušās, bet – katrs savās.

Nāks atkal rudens, kā visi rudenī. Atdzīsies vasaras ūdeņi, piemirsts būs tavs dāvātais atvadu skūpstis. Un vēl un vēlreiz es kļūšu par zelta meklētāju zemē svešā. Mākoņi dzīvot ir labi. Vismaz kādu laiku. Manas dienas nebūs piekusušas. Tās spirdzinās aveņu ogas, fjordu ūdeņi un kalni. Nedomāšu par aizlidojošām dzērvēm, rakstiem avīžu slejās, skumjām cilvēku sejās, grumbām savas zemītes vaigā. Es pacietīšos. Līdz raspodiņos rasa kāps. Nekas, ja slāps. Es zinu, – pavasaris mani nepiekrāps. Jo es dzīvoju digstošu nātru aplenkumā, pieneņu aplenkumā... Mīlošu cilvēku un domu aplenkumā. Un svešā zemē tas pats Mēness, kurš debesis velk esības apli, it kā es dzīvotu Visuma vidū.

Ik rudeni kļūstu par zelta meklētāju zemē svešā. Tik vējš manu zeltu pievāc. Un noplītē. Izkaisa pasaules vējos. Lietus apskādē spozmi, un zelta maliņu kalnu tuneļi nobērž. Bet mājās to atrodu koku pēdējā lapu zeltā un lieku starp grāmatu lapām. Žūst mans zelts. Neapsūb. Tik reizēm aizmirsu, cik bagāta esmu. Līdz citam rudenim!

